

[Gustav Pedersen.]

er stillet Forslag om fra Partiet Venstres Side, importere betydeligt mindre, end vi har gjort forhen. Om denne mindre Import saa skal realiseres gennem Valutacentralen, ved Hjælp af banktekniske Midler, ved Hjælp af høje Toldsatser eller paa anden Maade, bliver underordnet med Hensyn til Spørgsmaalet om at faa flere eller færre Varer ind i Landet. Naar alle er enige om, at vi kun kan købe for de Penge, vi har, maa vi ogsaa alle være enige om, at uanset under hvilken Form vi begrænser vor Import, vil der blive Vareknaphed. Alene af den Grund er denne Bemærkning af Venstre i Betænkningen Demagogi i Renkultur.

Det er for øvrigt slet ikke rigtigt, at Knapheden har et saa formidabelt Omfang, som der skildres i disse Bemærkninger. Der er nok visse Felter, hvor der kunde ønskes, og hvor der bliver ønsket noget større Vareposter, men at det er en stadig Vareknaphed, der præger Omsætningen i dette Land, er en stor Overdrivelse. Og for øvrigt vil denne Lov og de Virkninger, Loven skal have, være paakrævet, selv om vi kommer ind i en Situation med fuldkommen fri Vareudveksling mellem Landene. Selv om alle Restriktionerne blev fjernet, selv om vi kunde importere alt, hvad vi ønskede, vilde det ikke betyde, at der ikke kunde dannes Sammenslutninger eller monopolagtige Foretagender, der paa Grund af deres Herredømme over Varene kan sætte Priserne, som det passer dem. Alene af den Grund er det urimeligt at sætte Valutaloven eller andre Restriktioner i Forbindelse med det foreliggende Lovforslag, thi den Lov, som kommer ud af dette Forslag, vil have sin Mission og faa sin Betydning, uanset om man er i den ene eller den anden Situation.

Med disse Bemærkninger skal jeg anbefale de af Ministeren stillede og af Fler-tallet tiltraadte Ændringsforslag Nr. 1—15 og fraraade Ændringsforslagene under Nr. 16 og 17.

Jensen-Broby: Mit Parti indrømmede gennem den Ordførertale, jeg holdt ved første Behandling, at der godt kunde være Brug for en fortsat Lovgivning om Prisaftaler, ligesom vi indrømmede, at den Forsøgslovgivning, vi har haft siden 1931, knap havde opfyldt de Betingelser, man maatte stille til en Prislovgivning. Derfor har vi ogsaa under Udvalgsarbejdet været rede til at udvide den, saaledes at der virkelig blev Mulighed for, at det Udvalg, vi har foreslaaet skal administrere Loven, kunde faa en større Myndighed og stille

Krav om flere Oplysninger, saa at der blev Grundlag for en virkelig Undersøgelse. Derimod har vi ikke ønsket den store Udvidelse, der er foreslaaet af Regeringen; vi har ikke ønsket et stort Kontrolraad paa 9 Medlemmer. Et saadant Udvalg vil efter vor Mening administrere for tungt, og vi mener ogsaa, at det vil føre for meget Kontorstyre med sig gennem det Sekretariat, som knyttes til Kontrolraadet.

Derfor har vi ønsket at bibeholde det lille Tremandsudvalg, men til Gengæld at give det noget mere Myndighed. Men for at Ministeriet nu ikke skal sige, at man saa ikke vilde kunne faa alle Sager op til Undersøgelse, har vi foreslaaet tillagt Ministeren Ret til at henvise alle de Tilfælde, hvori Handelsministeriet finder, der foreligger for store Prisstigninger, til Udvalgets Undersøgelse. Saa har Ministeren al den Bemyndigelse, han behøver for at faa undersøgt alt, hvad han ønsker; saa har han ikke noget at beklage sig over, og saa er der heller ikke nogen Tvivl om, at Udvalget vilde kunne administrere Loven paa tilfredsstillende Maade og vilde kunne faa alt, hvad det ønskede af Oplysninger. Vi har ikke noget imod, at man ogsaa kan indkalde de ansvarlige Ledere af en Virksomhed, der er til Undersøgelse, til at afgive Forklaring, og at man gennem Revisorer faar Garanti for, at de Regnskaber, der fremlægges, er rigtige.

Som jeg sagde før, kan vi ikke gaa med til den af Handelsministeren foreslaaede Udvidelse. Vi mener, at den vil føre alt for meget med sig. Man har ganske vist lempet Lovforslaget lidt, idet man har foreslaaet en Ændring i § 8, hvorefter det kun er Prisaftaler, der skal anmeldes, og kun Prisaftaler, som angaar materielle Virksomheder. Men det er alligevel alt for meget, der kommer ud af det; det bliver et alt for stort Apparat med meget Skriveri, megen Registrering og mange Embedsmænd; det er der ikke Brug for.

Endelig kommer jeg til den Bemærkning, som mit Parti har skrevet i Betænkningen, og som den ærede Ordfører var meget utilfreds med, og som han vilde paatale. Vi forlanger ikke, at den ærede Ordfører skal have noget Ansvar for, hvad vi skriver i vor Betænkning. Det kunde ikke falde os ind at paatale, hvad den ærede Ordførers Parti skriver i sin Betænkning. Det staar en frit for, hvorledes man vil se paa en Sag, og der er ikke noget i Vejen for, at et Oppositionsparti i Betænkningen som sket her kan gøre Rede for sin Mening om Aarsagen til den stærke Udvidelse, Rege-